

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–6 zaskarżonego aktu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności jego art. 4 w zakresie, a jakim zawiera on nakaz odzyskania pomocy oraz
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-3/14 Anudal Industrial przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2014 r. — Inditex i Naviera Nebulosa de Omega przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-10/14)

(2014/C 52/99)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hiszpania) i Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2014 r. — Simet przeciwko Komisji

(Sprawa T-15/14)

(2014/C 52/100)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Simet SpA (Rossano Calabro, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Clarizia i P. Clarizia)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 6251 wersja ostateczna z dnia 2 października 2013 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 108 TFUE i art. 62 porozumienia EOG — Pomoc państwa SA.33.037 (2012/C) — Włochy — Rekompensata wypłacona SIMET S.p.A. za świadczenie usług przewozu publicznego w latach 1987–2003

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2013) 6251 z dnia 2 października 2013 r., zgodnie z którą rekompensaty wypłacone spółce SIMET na podstawie wyroku włoskiej Consiglio di Stato i notyfikowane przez władze krajowe stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a taki środek nie jest zwolniony z obowiązku wstępnego informowania na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

W tym względzie spółka SIMET wskazuje, że spór rozstrzygnięty przez sąd krajowy dotyczył naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą z powodu niezgodności z prawem aktów ministerstwa infrastruktury i transportu (MIT) wydanych w latach 1987–2003, dotyczących wykonywania działalności w zakresie publicznych usług międzyregionalnego przewozu drogowego.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności przepisów krajowych, na których oparło się MIT w celu uregulowania działalności spółki SIMET w okresie uwzględnionym w wyroku Consiglio di Stato z rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69, zakazującym państwu członkowskiemu, w następstwie zmian wprowadzonych rozporządzeniem (EWG) nr 1893/91, nakładania wszelkich obowiązków świadczenia usługi publicznej na przedsiębiorstwa świadczące — podobnie jak spółka SIMET — usługi międzyregionalnego autobusowego przewozu osób.
- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że wbrew twierdzeniom Komisji spółka SIMET podlegała obowiązkowi usługi publicznej, ponieważ wydane przez MIT unilateralne akty dotyczące koncesji na świadczenie międzyregionalnych usług autobusowego przewozu pasażerskiego zgodnie z wymogami prawa włoskiego wyraźnie pozbawiły spółkę SIMET wszelkiej autonomii w prowadzeniu działalności gospodarczej, która została bezpośrednio uregulowana i narzucona przez administrację.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasad obowiązujących w zakresie naprawienia szkody poniesionej przez podmioty prywatne z powodu naruszenia prawa Unii, zgodnie z którymi jeżeli organ państwa członkowskiego w ramach swoich uprawnień wydaje środek administracyjny niezgodny z prawem Unii, w ma obowiązek naprawienia na własny koszt szkody poniesionej przez adresata środka ze względu na niezgodny z prawem charakter tego środka.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy tego, że w każdym razie spółka SIMET nie została udzielona żadna pomoc państwa, ponieważ odsyłająca do kryteriów wskazanych w rozporządzeniu (EWG) nr 1191/69 metoda określenia kwot przyznaných z tytułu naprawienia szkody za działalność w zakresie przewozu drogowego obciążoną obowiązkiem usługi publicznej, którą spółka wykonywała w latach 1987–2003, pozwala wykluczyć wszelkie ryzyko nadmiernej kompensaty na rzecz spółki SIMET, jako że kwoty te stanowią zwykły odpowiednik kosztów dodatkowych poniesionych przez spółkę przy wykonywaniu wspomnianych obowiązków, które zostały na nią nałożone w sposób niezgodny z prawem.

Postanowienie Sądu z dnia 7 stycznia 2014 r. — Lifted Research i LRG Europe przeciwko OHIM — Fei Liangchen (Lr geans)

(Sprawa T-390/12) ⁽¹⁾

(2014/C 52/101)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 17.11.2012.